

Лк 9, 28-36

Днів з вісім по оцій розмові Ісус узяв з собою Петра, Йоана та Якова й пішов аж на гору помолитись.

І коли він молився, вигляд його обличчя став інший, а одежа - біла та блискуча.

І ось два мужі з ним розмовляли: були то Мойсей та Ілля,

що, з'явившись у славі, говорили про його смерть, якої він мав зазнати в Єрусалимі.

Петро й його товариші були зморені сном. Та як пробудилися, побачили його славу і двох мужів, що з ним стояли.

А коли ці відходили від нього, Петро промовив до Ісуса: "Наставниче, добре нам тут бути! Зробимо три намети: один тобі, один Мойсееві й один Іллі." Він не знав, що говорить.

Коли він говорив це, насунулася хмара й огорнула їх, а учні налякались, як ті ввійшли у хмару.

І залунав голос з хмари. "Це Син мій, Вибранець, слухайте його!"

І коли пролунав цей голос, Ісус один зостався. Учні мовчали, і нічого з того, що бачили, нікому тоді не оповідали.

Ісус оголосив учням Своім, що в Єрусалимі Його вб'ють. Звичайно, це викликає невдоволення і розчарування.

Ось цей уривок з глави 9 в Євангелії від Луки починаючи з вірша 28. Важливо, що тут вказується час і місце. Дійсно, євангеліст пише "близько восьми днів після того, як він сказав," тобто, після того, як Ісус оголосив про свою смерть.

Чому тут присутнє число вісім? Це - характерно для євангелістів ніколи не згадувати про смерть Ісуса без вказівки про Його воскресіння. Восьмий день є днем воскресіння Ісуса. Тож Ісус тепер показує, які наслідки має людина, яка проходить через смерть. Ці наслідки не є руйнування чи знищення, але оновлення.

"Ісус взяв із собою Петра". Цей учень представлений іменем Петро (а не Симон Петро), що вказує тільки на його впертість, і Івана та Якова. Вони є найважчими учнями, і їх Ісус завжди буде брати з собою на важливі моменти його життя. "Він пішов на гору" це є важлива гора, але назва не вказується. Євангеліст не хоче вказувати на топографічне розміщення, але богословське. Гора є місцем божественної сфери, божественного стану.

"Молитися". Типове для Луки, у важливі моменти Ісуса, показувати його у молитві. "У той час як він молився його обличчя змінилося за зовнішнім виглядом і його одяг став сліпучо білою". Показує наслідки смерті оголошеної в попередньому розділі. Смерть не топить людину в темряві, але оповиває її світлом. Смерть, як ми вже говорили, не руйнує людину, але звільняє всю свою енергію любові і життя.

"І ось" ... типовий вираз євангелістів, щоб показати щось несподіване, сюрприз. "Двоє чоловіків говорили з ним, то Мойсей та Ілля". Чому що Мойсей та Ілля? Вони були людьми, яку, в Старому Завіті говорили з Богом, але передовсім Мойсей як великий законодавець та Ілля, який був пророком, що ревно і навіть жорстоко, втілював на практиці закон Мойсея.

"з'явившись у славі, говорили про його смерть" (новітній переклад дає слово "вихід"). Ось це притаманна особливість євангеліста Луки, використовувати термін "вихід", щоб вказати звільнення, що Ісус прийшов принести. "Він мав зазнати в Єрусалимі". В Єрусалимі, святій місті, Ісус буде убитий вищими представниками Бога, релігійною інституцією.

Ось тут євангеліст згадує щось незрозуміле для нас: "*Петро*" (знову ж з негативним прізвищем) "*і його товариші*" ... вони більше не є товаришами Ісуса, але слідуєть за Петром. Вони "*були зморені сном*". Зіткнувшись з об'явленням, яке євангеліст нам подає, ці учні зморені сном. Чому? Сон означає нерозуміння того, що відбувається.

"*Та як пробудилися, побачили його славу і двох мужів, що з ним стояли. А коли ці відходили від нього*"..., - отож Мойсей та Ілля відходять від Ісуса - Петро ж - в третій раз, число три в залежності від мови євангелістів, завжди вказує на те, що є остаточним. Так ось Петро перебуваючи у впертості - сказав до Ісуса ... І не називайте його "Вчителем", але слово, яке використовує Лука "*Наставниче*", хтось, кому треба підпорядковуватися. І це є Петрове бачення Ісуса." *Добре нам тут бути! Зробимо три намети* ".

Чому три намети? Три найважливіх свят релігійного життя Ізраїлю: свято Пасхи, свято П'ятидесятниці і свято Кучок, або свято Наметів, останнє було найважливішим. Таким важливим було це свято, що не потрібно було його називати за назвою, але достатньо було сказати "свято", і всі розуміли, що це було свято Наметів. Це свято нагадувало звільнення від рабства в Єгипті, і протягом тижня (навіть сьогодні в Ізраїлі) - вони жили під наметами.

Традиція говорила, що Месія прийде під час свята Наметів. На згадку старого звільнення, могло б бути відкрите нове звільнення. Таким чином, очікуваний месія, очікуваний традицією, здається, що мав би з'явитися під час цього свята. Ось чому Петро просив, щоб зробити три намети. Петро хоче, щоб Ісус проявив себе як месію.

"*Один тобі, один Мойсееві й один Іллі.*" При наявності трьох особистостей, як правило, найголовнішого необхідно покласти в центр, посередині. Ось для Петра найбільш важливим є не Ісус, але в центрі для Петра є Мойсей, Законодавець. Тоді після нього (на думку Петра) Ісус та Ілля з боку, як ті, які виконують цей закон. Для Петра найважливішим є Мойсей.

І євангеліст коментує: "*Він не знав, що говорить. Поки він говорив*" ... так що Петро ще не закінчив говорити цю промову, "*наснулася хмара*". Хмара в Старому Завіті є образ активної присутності Бога. "*Й огорнула їх, а учні налякалися, як ті ввійшли у хмару*". Дивно, Петро вперше, коли з'явився перед Ісусом, під час чудесного улову він просив Ісуса відійти від нього, тому що він грішний, а на цей раз, відчувши присутність Бога, він боїться. Тут євангеліст дає зрозуміти, як релігійна традиція, релігійна ідеологія, може бути перешкодою для розуміння істинного Бога.

"*І залунав голос з хмари*" - це голос Божий - каже: "*Це Син мій*" ... Син Мій - означає не тільки той, хто був народжений від свого батька, але той, хто подібний Йому в поведінці. Тоді Бог говорить, що в Ісусі є Він увесь. "*Вибранець, слухайте його!*" Слухати його - це імператив (наказ).

Отже, зникає Мойсей, зникає Ілля, і залишається тільки Ісус, якого треба слухати, це вказує на те, що ми повинні слухати вчення Ісуса, і те, що написано в текстах Мойсея або в пророчих книгах слід порівняти з вченням Ісуса. Якщо вони знаходяться в гармонії з наукою Христа - їх слід приймати, якщо ні, то це не є стандартом поведінки для християнської громади.

"*І коли пролунав цей голос, Ісус один зостався. Учні мовчали*". Це мовчання характерно для ворогів Ісуса. І в ті дні "*нічого з того, що бачили, нікому тоді не оповідали*". Чому про це нічого не говорили? Тому що вони не згодні. Вони не почуваються добре від побаченого. Вони хочуть Ісуса за законом Мойсея і з насильницького завзяття Іллі, не приймають Ісуса без Мойсея та Іллі. Ось чому вони не погоджуються з Ісусом і мовчать.

Таким чином, подорож спільноти Ісуса, в розумінні Його реальності ще довга.